निविद्रम्' । ब्रह्म० ''तिखकलक' जर्ख चीरं चौद्र घतानि च। न त्यजेदईजन्थानि संतुं यानं कदाचन"। भारते 'पानीय' पायमं सर्पिर्धिचौद्र-घृतान्यपि । निरम्यं भेषमेतेषां न प्रदेयन्तु क सचित्"। एतन त्याज्य' अयतौ कश्चित्र देयमिल्यं। निरम्यं नि: येषमयनीयमित्यर्थः । तथा "अव प्रयसं प्रयस् मोचितं पोचणोदकैः"। इति प्रागुत्तविष्णु पराणाद्युक्ते -तरभच्चणे दोषमाइ मतुः "वाबसादनशेषाच सत्युर्वि मान् जिषांसित"। अबदोषि स्विविधः हष्टदारकः अहष्ट दारकः हष्टाहण्दारकः। हण्हारक आयुर्वे दी काः। अहल्हारकः स्टल्काः। उभयत्रोक्तास्तु बाजवत्साविवत्सा-दुग्धादिदोषा द्रष्टा दृष्टद्वारकाः । खतएव मतुनैवोक्तम् "सा-घ्याये चैव युक्त: खात् नित्वमाताहितेषु चं युक्त चहुताः । इारीतः "प्रथक् पानं पुनर्शनमामिषं पाय-सानि च। दनक्केदनस्थाञ्च सप्त सत्तुषु वर्जयेत्''। सचाहारिस्त्रविधः सालिकराजसतामसभेदात् यथोकां गीतायाम् "ब्राहारस्विष सर्वेख लिविधीभवति प्रियः। यज्ञ लपस्या दानं तेषां भेदिनमं ऋणुं 'द्रस्पुपक्रस्य' आयु:-यत्ते लादि" तच्च वाक्यम् आ ०त० ८०१ एने दिशतम्"। चात सर्वात"कदभिव्तिभावीद्रव्यवत् प्रकायते"इति भा-ष्योतो: खाद्वियते भुज्यते कर्माण पाञ वा चा चा चार पद्स भक्तपरत्वम् अतएव भावपः ''आहारः विहवधसू ख-मिलादि" ८८ एडे उत्तम् । स च मोढा "बाहार्यं पह्विधं

रगुद्धि ग्रव्हेगा॰भा॰ वाक्यम् उदा॰।

ग्राहारपात ए॰ आहारस्य भन्त्रास्य पातः रसादिभावेन परिणामः। वैदानोक्ते भुक्तसाचादेराहारस्य
रसादिरूपेण परिणामकृषे पातभेदे तत्पाकप्रकारः पदार्थाद्यस्यास्य ववाक्ये उक्तः तच्च व्याग्निग्रव्हे ४८ प्रष्ठे
दिश्यतम्। भावप्रकागोक्तस्त् प्रकारस्तु अस्वक्षरग्रव्हे ४५ प्र

भोक्य भन्त्रां चर्च्यं तथैन च। खेद्यं चूच्यं तथा पेयं

तदुदाद्वारणानि त। भोज्यमोदनपूपादि भन्तप्रमोदन-

मगुडके । चर्चे चिपिटधानादि रसालादि त चिद्यते । चूळ्यसास्त्रफेट्यादि पीयते पानकं पयः" भागमण्डकेः।

श्राह्मियते रत्याहारः। १ यद्धादिविषयत्ताने च स्राहा-

श्वाहारश्रुद्धि स्त्री खाहारस भक्तादेः ग्रुद्धिः । १भव्यादि-द्रव्यस्य १ग्रुद्धौ सा च ग्रुद्धिः स्त्रत्युक्तदिगाऽवसेया । सा च व्यभव्यम्वकत्नेन भक्तभोजनएप भवति । व्यभव्याणि च खभव्य गर्दे २०४ प्रष्ठे जक्तानि । चाहारदोषनि वारणार्था ग्रुद्धिः। १५ ष्टाहारजन्यदोषनि वारणार्था ग्रुद्धौ प्रायचित्ते। "चाहारग्रुद्धि वच्यामि तन्ते निगदतः प्र्यु। चाचार व वर्ण भेवां पिनेद्वाह्मीं स्वयं मम्" द्रत्यादिना छित्र म व्यादिना छित्र में चाहारग्रुद्धौ स्वयं प्राद्धिः सन्त्र में स्वयं महितः" हा ०७०। "छाहिन् बते द्रत्याहारः यद्यादिनिषय ज्ञानम् ति भोक्तं भीतायानि चित्र ते तस्य विषयोप छित्र चे स्वयं विज्ञानस्य ग्रुद्धिः रागहेषमी इदोषेरमं स्थानिष्य ग्रुद्धिः रागहेषमी इदोषेरमं स्थानिष्य विज्ञानस्य प्राद्धौ सत्यां तहतोऽन्तः करण सन्तस्य ग्रुद्धिनेमं स्थानस्य ग्रुद्धौ सत्यां तहतोऽन्तः करण सन्तस्य ग्रुद्धिनेमं स्थानस्य ग्रुद्धौ सत्यां तहतोऽन्तः करण सन्तस्य ग्रुद्धिनेमं स्थानस्य ग्रुद्धौ सत्यां तहतोऽन्तः करण सन्तस्य ग्रुद्धिनेमं स्थानस्य स्थानम्य व्याद्धानः त्र्यं प्राप्ति प्राप्त स्थानस्य स्याप्त स्थानस्य स्था

भाहारसभाव पः चाहारात् भोज्बद्रव्यात् समानित सम्+ भू-चन्। चाहारपाकने देहस्ये रसधातौ। रसस्य यद्या-ऽह्यारजलं तथाऽस्वक्षरमञ्जे ४५८४४ उक्तम्।

श्राहार्थे ति॰ वा+इ-खात्। श्वाहरणीये वय मृत्रमना-इार्थं प्रकायक्रयधोधनम्"मतुः। २ व्याप्ये 'कार्याञ्च तस्य दगवाद्यार्थं धार्यं प्रकारमञ्जु" सा • का • 'आहार्यं व्यापं कर्मीन्द्रयाणां वचनादानविद्ररणोत्सर्गानन्दा यथा यहं व्याचाको च यदायहं दिव्यादिव्यतया द्रमेलाहा-व्ये दग्धेति" गं॰की । हिनमे ''बाइार्व्यगोमा-रिइतैरमायैः" भट्टिः । खार्चे कन् तत्रैव "आहार्यकमपि तस्याः सञ्जिभिवायोधतं ७,२१, कुमा०मित्ता । ४ जौ-किने ५ बीपासनिकेश्मी च 'आहार्व्येयानाहिता-ग्निस्" 'पत्नीञ्च" आत्र श्री । "येनाहितानिना सर्वाधानं अतं तस्य पत्नी जोतिकोन, यस्तीपासनवास्ति तस्य पत्नीमीपसनिकेन दहेयुः" नारा । ६८ च्छाप्रयो-ज्यारीपेण विषयीकार्ये वाधनिश्वयका जिके तद्वमाभाववति तह्नमानक्त्वेन त्रीये । भावे ता । अताहमत्त्राने नः। यथा निर्विद्धः पर्व्वतो विक्रमानिति ज्ञान तज्ञ बक्रमभाषवति परते विक्रप्रकारकलात् रच्छाप्रयोज्यलाञ्च आहार्यम् । तञ्च प्रत्यचमेव तदभाववन्त्रेन निश्चितेऽपि धर्मिण तद्दोधस्य इक्सामयोज्यतात् "परोचत्तानम् खना हार्यम् निय-यस्रोति विद्वानः" चिनार । "याब्द्बोघोऽप्या-हायोभवत्यानद्वारिका बधा अयं मुखमित्यादी चन्द्र-भिन्ने सुखे चन्द्राभेदज्ञानम् तज्ञाङ्गाय्यमेव ८०१ए० खारो-